

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Γ'.

ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 12 ΤΟΥ ΜΑΗ 1912

ΑΡΙΘΜΟΣ 479

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ.
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΛΠΙΔΑ Δ. ΒΟΝΤΖΑΛΙΔΗ. Παραξενιά.
Φ. Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ. 'Αντισοπεδοτικό σύστημα και σύγχρο-
νο ήθος στην 'Ανατολή (τέλος).
ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΣ. Θεατρικά (Ίσραήλ - Βρυσοῦλα).
ΚΑΠΟΙΟΣ. Τὰ χάλια μας!
ΜΥΡΤΙΩΤΙΣΑ. 'Ανοιξη.
ΔΗΜΟΣ ΝΗΣΙΩΤΗΣ. Ζωή και ζωή.
Σ. ΣΚΙΠΗΣ. Δυὸ λόγια.
• • • Σὲ μιὰ μητέρα.
ΕΥΓΕΝΙΑ ΣΤΑ-ΙΝΜΕΤΖ. 'Ενοχος;
ΦΙΛΑΝΑΓΝΩΣΤΙΣ. Χατζηδακισμοῦ ἔλεγχος.
ΧΩΡΙΑΤΗΣ. Τὸ νυχτέρι.
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ. — Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ. —
Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ — ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ.

ΑΝΟΙΞΗ

'Απὸ τὰ καταπράσινα ψηλὰ βουνὰ
εὐωδιαστὸ κι ἀνάλαφρο τᾶγέρι κατεβαίνει
κ' εἶναι γεμάτο ἀπὸ κρυφὰ λογάκια ἐρωτικά
ποὺ ἡ ἀνοιξη τοῦ τᾶφερε ἡ νιοφερμένη.

'Η ἀνοιξη ποὺ ἐχύθηκε σὲ χῶρες καὶ χωριά
γιὰ νὰ γλυκάνει τὶς ψυχὰς τὶς λυπημένες,
γιὰ νὰ στολίσαι τῶν παιδιῶν τὰ ξέπλεκα μαλλιά,
γιὰ νὰ νᾶναστήσει τὶς καρδιὰς τὶς νεκρωμένες.

Μὰ ἐγὼ δὲν τῆς ζητάω παρηγοριά·
χαρούμενη δὲν εἶμαι οὔτε λυπημένη·
ἐγὼ ρουφᾶω τὴ ζωὴ σὰν τὰ φυτὰ
καὶ σὰν τὴν ἀνεμώνη τὴν κλεισμένη...

ΜΥΡΤΙΩΤΙΣΑ

ΣΕ ΜΙΑ ΜΗΤΕΡΑ

Στὴν Κυρία *Χαρίκλεια Καλομοίρη*

Πάψε πιά τὰ δάκριά σου
καὶ τὸ κλάμα τὸ πικρό.
Τὸ ἀγοράκι σου τ' ὠραῖο,
σὰν τὸ κρῖνο τὸ λευκό,

δὲν τὸ θέρισεν ὁ Χάρος,
δὲν τὸ ἀγκάλιασεν ἡ Γῆ.
Κάποια Μοῦσα σοῦ τὸ πῆρε
καὶ στὴν πιὸ ἀψηλὴ κορφῇ

τᾶφερε τοῦ ἱεροῦ 'Ελικῶνα.
Κάθε νύχτα στὸ βαθὺ
τὸ σκοτάδι σοῦ τὸ φέρνει
ἡ Εὐτέρπη ἡ ἁρμονική,

καὶ τ' ἀκοῦς νὰ λέει: «Μητέρα,
«μὴ μὲ κλαῖς, τὶ τῶρ' ἄλλου
«ζῶ πιὸ τέλεια... Εἶμαι ἕνας ἦχος
«ἐλικῶνιου τραγουδιοῦ».

'Απριλὺς 1912.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΚΙΠΗΣ

ΠΑΡΑΞΕΝΙΑ

Χαρισμένο τοῦ Ρήγα Γκόλφη

Καρδιά παράξενη...
Ρίχνεσαι ἀκούραστη στῆς γῆς τὴν πάλι,
ζωὴ σοῦ κλέβουνε καημοὶ σου χίλιοι,
κι ὅμως ἀσκλάβωτη σκορπᾷ καὶ χύνεις
φῶτα στὴ σκέψη μου, γέλοιο στὰ χεῖλη.

Καρδιά παράξενη...
Χαρὲς ἀδιάλυτες σοῦ πλέκει ἡ Μοῖρα,
γιὰ σὲ λουλούδινα σταίνει παλάτια,
κι ὅμως ἀγέλαστη σκορπᾷ καὶ χύνεις
στὸ νοῦ μου σύγνεφα, βροχὴ στὰ μάτια.

Καρδιά παράξενη...
Καλὴ ποὺ πλάστηκες, κακὴ ποὺ μοιάζεις!

Σάμο

ΕΛΠΙΔΑ Δ. ΒΟΝΤΖΑΛΙΔΗ